

[Jens Thoft]

Det socialdemokratiske ændringsforslag inddrager på samme måde områder under beskatning, som ikke tidligere har været under beskatning. Det ene er med tilbagevirkende kraft, har jeg forstået, det andet er det ikke.

Til sidst vil jeg sige til hr. Stavad, at det er jo lidt ærgerligt, at den radikale skattepolitiske ordfører i sager som denne her benytter rådgivere, der ligger til højre for Djengis Khan. På den måde er det altså utrolig svært at kommunikere med Det Radikale Venstre i skattesager. Jeg beklager, at det er sådan. Jeg har aldrig nogen sinde savnet hr. Bernhard Baunsgaard så meget som sådan en dag.

Kofod-Svendsen (KRF):

Vi vil stemme for lovforslaget. Vi har haft nogle betænkeligheder, om mobilitetssagen er sikret tilfredsstillende, men efter hvad vi kan se nu, er den sikret tilfredsstillende ved de ændringsforslag, ministeren har stillet.

Vi har også været lidt i tvivl, om § 53 A-livsforsikringer virkelig er realrenteafgiftsfri, som man hævder i bemærkningerne til lovforslaget, og det er noget, jeg vil følge lidt nøje for at se, om det fuldt ud holder stik i praksis. Men vi vil lade tvivlen komme forslaget til gode, dog vil vi som sagt følge det op senere for at se, om der er behov for visse ændringer.

Ellers må vi sige til den debat, der har udsundet sig for et øjeblik siden, at vi kan have sympati for intentionen, men jeg kan ikke se rettere, end at det med rette vil blive opfattet som lovgivning med tilbagevirkende kraft, og det medvirker vi ikke til.

(Kort bemærkning).

Jens Thoft (SF):

For det første skal jeg gøre Kristeligt Folkepartis ordfører opmærksom på, at slamberterne jo altså heller ikke betaler kirkeskat, men det har åbenbart ikke anfægtet Kristeligt Folkepartis ordfører.

For det andet beder jeg Kristeligt Folkepartis ordfører forklare, hvorfor han er i stand til at indstille kursgevinstbeskatningsloven til vedtagelse. Der sker præcis det samme som her, nemlig at et område, der ikke hidtil har været inddraget under beskatning, og hvor der er fiduser, bliver inddraget under beskatning, og det er godt nok, men det er ikke spor anderledes end her, hvor der også er et område, der

har været benyttet til fiduser, og som derfor bliver inddraget under beskatning. Hvad er forskellen? Kristeligt Folkepartis ordfører og for den sags skyld også Det Radikale Venstres ordfører skylder Folketinget at redegøre for, hvad der er den store forskel på de to situationer.

Jeg ville være ked af, det skal ikke være nogen hemmelighed, at stemme for lovgivning med tilbagevirkende kraft – i hvert fald uden at jeg er opmærksom på, at det har tilbagevirkende kraft, jeg vil ikke helt afskrive mig muligheden – men jeg kan ikke forstå, at dette skal have spor mere tilbagevirkende kraft, end hvis man forhøjer vægtafgiften for en bil, som er købt i 1930, eller hvis man forhøjer grundskatterne for en ejendom, der er købt i 1920.

Med den filosofi omkring tilbagevirkende kraft, som Kristeligt Folkepartis ordfører og Det Radikale Venstres ordfører lægger for dagen, kan jeg ikke se andet, end at man som skattepolitisk ordfører vil være bundet på hænder og fødder, fordi alt i verden vil have tilbagevirkende kraft.

(Kort bemærkning).

Pia Gjellerup (S):

Det er absolut i fortsættelse af, hvad hr. Jens Thoft netop har berørt:

Jeg synes, der er en generel tendens til inden for skatteområdet, at der altid, når vi går i gang med at lukke for nogle arrangementer, som man har kunnet foretage og derved blive meget begunstiget i skattesystemet, er en drøftelse af tilbagevirkende kraft. Det er gerne sådan, at hvis man ikke kan lide at træde nogen over tærerne og ikke kan lide at tage begunstigelser fra nogen i fremtiden, så kalder man det uden nogen argumentation i øvrigt for et forslag med tilbagevirkende kraft. Og det ved vi så, at sådan noget må vi ikke.

Men vi tænker aldrig på det i forbindelse med det, som hr. Jens Thoft også har nævnt som et eksempel: forøgelse af ejendomsskatten på en ejendom, som man har ejet hele tiden, eller forøgelse af vægtafgiften på en bil, man har ejet hele tiden. I sådanne situationer gælder det almindelige mennesker med en almindelig tilværelse, som ikke har indrettet sig på nogen som helst speciel måde, og de har ikke lov til at have nogen naturlige forventninger.